

[Skræppenborg-Nielsen.]

kommuner til opkøb af jord, som det for de enkelte kommuner er meget magtpåliggende at få rådighed over. Regeringen bør gøre så, hvis den mener noget alvorligt med at beklage grundprisernes himmelflugt og med at ønske en harmonisk byudvikling.

Jeg skal ikke nu til sidst trætte den højtærede finansminister eller andre her i tinget med i større omfang at fortælle om vort syn på den forsvars- og NATO-politik, der endnu er flertallets. Jeg skal kun nævne — og til ære særlig for den højtærede indenrigsminister skal jeg prøve på at gøre det ret lidenskabsløst, selv om det falder mig svært — at mit parti fortsat mener, at Danmark bør afruste, og at det millionbeløb, vi i dag efter vor mening smider lige ud ad vinduet til militære formål, i stedet burde anvendes til noget mere fornuftigt.

Første næstformand (From): Jeg synes, det ærede medlem på et enkelt område var noget drastisk i sin udtryksform.

Bimstad: I den finansielle situation, vi i dag befinder os i, må det være rigtigt at understrege, at indtil den 22. september i år var ansvaret for statens finanser alene den daværende flertalsregerings. I dag er den regering blevet afløst af en mindretalsregering. Men selv om det dominerende parti og de dominerende personer fra den gang er de samme, som står bag den nuværende regering, er ansvarsfordelingen anderledes. I dag er der i langt højere grad end tidligere tale om en ansvarsfordeling mellem regeringen og de partier i folketinget, som har lyst og mod til at slutte politiske aftaler og politiske forlig med regeringsmagten.

Det var valget den 22. september, der bragte os i den situation. Ansvarlige for frembringelsen var de radikale og socialistiske folkeparti, som ønskede den nuværende regeringschef som statsminister. Folketingets tre andre partier ønskede en anden, fordi de erkendte, at de finansielle metoder og teorier, som indtil da uafbrudt i 11 år havde været anvendt — ikke med skiftende held, men simpelt hen med dårligt resultat — ikke længere kunne benyttes uden afgørende uheldige virkninger for vort samfund.

Sagen er jo den, at den socialdemokra-

tiske planlægning af vor økonomi er for kortsigtet, alt for meget præget af, at finansielle vanskeligheder er noget, man først imødegår, når de viser sig, og da med midler, der opfindes for tilfældet, og som meget tit har et udtalt hastværkspræg. Omsforliget var et eksempel herpå; det var simpelt hen nødvendigt for den daværende regering at søge et sådant forlig gennemført, for den havde $\frac{1}{2}$ år tidligere fremsat et finanslovsforslag med den største stigning fra det foregående år, som nogen sinde havde været fremsat i dette land. Stigningen var, regnet efter budgetterne, 1.100 mill. kr.; den havde aldrig tidligere været over 850 mill. kr., regnet efter regnskabet. Men det blev ikke engang ved de 1.100 mill. kr.s stigning, i regnskabet blev de til 1.700 mill. kr., hvad der indtil nu er rekord i et års stigning på statsregnskabet.

I 2 finansår holdt regeringen sig herefter tilbage og nøjedes med stigninger på omkring 1 milliard kr. Men i år skal vi atter prøve at slå rekorden med en stigning, der efter differencen mellem de 2 sidste finanslovsforslag andrager omkring 1.600 mill. kr., altså næsten det samme tal som i det berømte eller berygtede finansår 1962-63, og for året 1965-66 kan man være helt sikker på at rekorden vil blive slået, for i sin fremsættelsestale har den højtærede finansminister fortalt os, at han da ikke i lovsforlaget har medtaget følgende poster: udgifterne til forhøjelserne af tjenestemandslønningerne, kompensation til tjenestemandene for lønudviklingen i de sidste 3 kvartaler af 1964, udgifterne til forhøjelse af lønningerne for de overenskomstansatte, udgifterne til en rimelig indkomstmæssig placering af de selvstændige landbrugere, forsvarets nye materielanskaffelser, de påtænkte lettelser i den direkte beskatning og nogle øgede børnetilskud. Disse udgifter kommer altså oven i den budgetstigning på 1.600 mill. kr., som den højtærede finansminister så omhyggeligt gennemgår for os og opdeler i pristalsregulerede ydelser, løvbundne tilskud og refusioner. I denne stigning er der 800 mill. kr., som finansministeren øjensynlig efter de foretagne opdelinger mener at have fået absoluton for, og tilbage bliver stigninger til et lignende beløb, som ifølge ministeren for halvdelens vedkommende hidrører fra investeringer,